

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У ВАЉЕВУ
К.бр.77/10
Дана 06.05.2010. године
ВАЉЕВО

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У ВАЉЕВУ, у већу састављеном од судије Биљане Савић, председника већа, судије Наде Живић и судија - поротника, Милена Зељић, Зорице Поповић и Милорада Госпавића, чланова већа, са записничарем Зорицом Илић у кривичном предмету против опт.ДЈ из Уба, опт.ДС из Уба, опт.ВМ из Уба, опт.ЕВ из Обреновца, опт.АМ из Лукавца и опт.ДЈ из села Вукићевци, Општина Обреновац, због кривичног дела трговина људима из чл.388. ст.6. у вези са ст.3. и 1. КЗ - а, по оптужници Вишег јавног тужиоца у Ваљеву Кт.бр.186/09 од 09.12.2009. године, по одржаном главном и јавном претресу на дане 05. и 06. маја 2010. године у присуству заменика Вишег јавног тужиоца Златка Шуловића, оптужених, браниоца опт.ДЈ – адв.ДП из Уба, опт.ВМ – адв.ВП из Београда, браниоца опт.ДС – адв.РТ из Уба, браниоца опт.ЕВ - адв.БИ из Ваљева, браниоца опт.АМ – адв.ЛА из Ваљева и браниоца опт.ДЈ – адв.ММ, донео је и на дан 10.05.2010. године јавно објавио:

ПРЕСУДУ

- I -

1. Опт. ДЈ звани _____ из Уба, ЈМБГ _____, од оца _____ и мајке _____ рођене _____, рођен _____ године, у Бечу, Р. Аустрија, живи у Убу у _____, Ром, држављанин Србије, по занимању водоинсталатер, разведен, без деце, писмен, завршио основну школу, ослобођен од обавезе служења војног рока, без имовине, без запослења, осуђиван: пресудом Трећег Општинског суда у Београду К.бр.768/00 од 08.09.2000. године, због кривичног дела из чл.233. ст.3. КЗРС – а на условну осуду, пресудом суда у Бечу због кривичног дела из чл.246. ст.1. КЗ – а на казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци, у притвору код овог суда од 17.11.2009. године, не води се поступак за друго кривично дело,

2. Опт. _____ звани _____, из Уба, ЈМБГ _____, од оца _____ и мајке _____ рођене _____, рођен _____, у Бечу Р. Аустрија, живи у Убу у _____, Ром, држављанин Србије, по занимању електричар, нежењен, отац једног детета, писмен, завршио средњу школу, ослобођен од обавезе служења војног рока, без имовине, без запослења, не осуђиван, у притвору код овог суда од 17.11.2009. године, не води се поступак за друго кривично дело,

3. Опт. _____, из Обреновца, ЈМБГ _____, од оца _____ и мајке _____ рођене _____, рођена _____, у Београду, Општина Савски Венац, живи у Обреновцу у _____, Српкиња, држављанин Србије, по занимању домаћица, удата, мајка троје деце, писмена, завршила основну школу, без имовине, без запослења, не осуђиван, у притвору код овог суда од 17.11.2009. године, не води се поступак за друго кривично дело,

4. Опт. _____ из Лукавца, Град Ваљево, ЈМБГ _____, од оца _____ и мајке _____ рођене _____, рођена _____ године, у Ваљеву, живи у селу _____, Ромкиња, држављанин Србије, по занимању домаћица, неудата, мајка једног детета, писмена, завршила основну школу, без имовине, без запослења, не осуђиван, у притвору код овог суда од 17.11.2009. године, не води се поступак за друго кривично дело,

5. Опт. _____ звани _____, из села _____, Општина Обреновац, ЈМБГ _____, од оца _____ и мајке _____ рођене _____, рођен _____ године, у Вукићевцима, живи у селу _____, Ром, држављанин Србије, по занимању земљорадник, не ожењен, отац двоје деце, писмен, завршио шест разреда основне школе, војску служио 1976/77. године у Загребу, води се при ВЕ СО Обреновац, без имовине, без запослења, осуђиван: пресудом Општинског суда у Обреновцу К.бр.144/09 од 22.07.2009. године, због кривичног дела из чл.159. ст.2. Закона о енергетици на условну осуду, у притвору код овог суда од 17.11.2009. године, не води се поступак за друго кривично дело,

К Р И В И С У

Због тога што су у периоду од 01.08. до 27.08.2009. године, на подручју Уба, Обреновца и Шапца и то опт.ДЈ, способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, свестан да је његово дело забрањено и желећи његово извршење, заједно са СМ, против кога се води кривични поступак у Турској, посредовао у вршењу проституције на тај начин што је подстицао на проституцију ошт.мал.ДМ из Обреновца и ошт.ЈЈ из Шапца, а опт.ДЈ, опт.ЕВ, опт.АМ и опт.ВМ, способни да схвате значај свог дела и да управљају својим поступцима, свесни да је дело опт.Д забрањено и желећи његово извршење помагали опт.ДЈ у извршењу кривичног дела посредовање у вршењу проституције, и то, најпре, што су опт.Д и СМ саопштили опт.ДЈ да су им потребне женске особе које би се бавиле проституцијом у Турској, па је, у том циљу опт.Д контактирао и довео у везу са опт.Д, своју познаницу, опт.ЕВ, која се ангажовала и довела у везу опт.ДЈ и СМ са ошт.мал.ДМ, за коју је знала да је малолетна и да се бави проституцијом, да би, потом опт.ДЈ, ошт.мал.ДМ, за коју је знао да је малолетна, као и ошт.ЈЈ, коју је од раније познавао, предочио да ће им он, заједно са СМ и Турским држављанином ЕХ, против кога се кривични поступак води у Турској, ради бављења проституцијом обезбедити превоз до Турске, смештај у Турској, и да ће тај „посао“ обављати уз ангажовање Турских држављана, које они познају, и са којима опт.Д има пословне односе у продаји и куповини конфекције и у које послове се и оштећене могу укључити средствима које би зарадиле бављењем проституцијом, па када су оштећене пристале да иду у Турску ради проституције, неколико дана су боравиле у кући опт.Д и СМ, ради припреме за одлазак, да би дана 27.08.2009. године, а након што се опт.АМ ангажовала у обезбеђењу новца у износу од 500 евра, за куповину авионских карата за

Турску, опт.ВМ, који је, такође, знао да је ошт.Д малолетна, својим возилом одвезао ошт.Ј и ошт.мал.Д на аеродром у Сурчину, одакле су оштећене заједно са СМ авионом отпутовале у Турску, где су се све до 11.09.2009. године бавиле проституцијом,

- чиме је опт.ДЈ извршио кривично дело посредовање у вршењу проституције из чл.184. ст.2. у вези са ст.1. КЗ , опт.ЕВ и опт.ВМ помагање у извршењу кривичног дела посредовање у вршењу проституције из чл.184. ст.2. у вези са ст.1. КЗ у вези са чл.35. КЗ , опт.ДЈ и опт.АМ помагање у извршењу кривичног дела посредовање у вршењу проституције из чл.184. ст.1. КЗ у вези са чл.35. КЗ .

За које дела их суд применом напред наведене законске одредбе и одредби чл.4 ст.2, 42, 45, 54 и 63 ст.1 КЗ.

О С У Ђ У Ј Е

Опт. ДЈ

На казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци у коју му се урачунава и време проведено у притвору почев од 17.11.2009.г. па до 10.05.2010.г.

Опт. ВМ

На казну затвора у трајању од 9 (девет) месеци у коју му се урачунава и време проведено у притвору почев од 17.11.2009.г. па до 10.05.2010.г.

Опт. ЕВ

На казну затвора у трајању од 9 (девет) месеци у коју јој се урачунава и време проведено у притвору почев од 17.11.2009.г. па до 10.05.2010.г.

Опт. АМ

На казну затвора у трајању од 7 (седам) месеци у коју јој се урачунава и време проведено у притвору почев од 17.11.2009.г. па до 10.05.2010.г.

ДЈ Ј

На казну затвора у трајању од 7 (седам) месеци у коју му се урачунава и време проведено у притвору почев од 17.11.2009.г. па до 10.05.2010.г.

ОБАВЕЗУЈУ СЕ оптужени ДЈ, ВМ и АМ да на име трошкова кривичног поступка плате износ од по 2.920,00 дин. и на име паушала износ од по 10.000,00 дин. у корист буџетских средстава, све у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде, под претњом извршења.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ оптужена ЕВ да на име трошкова поступка плати износ од 152.420,00 дин. и на име паушала износ од 10.000,00 дин. у корист буџетских средстава , све у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде, под претњом извршења.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ оптужени ДЈ да на име трошкова поступка плати износ од 67.220,00 дин. и на име паушала износ од 10.000,00 дин. у корист буџетских средстава, све у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде, под претњом извршења.

- II -

На основу чл.355 ст.1 тач.2 ЗКП

Опт. ДС звани _____, из Уба, ЈМБГ _____, од оца ВВ и мајке ВС, рођен _____ године, у Дизелдорфу, СР Немачка, живи у Убу у _____, Ром, држављанин Србије, по занимању фризер, нежењен, без деце, писмен, завршио основну школу, војни рок није служио, без имовине, без запослења, не осуђиван, у притвору код овог суда од 17.11.2009. године, не води се поступак за друго кривично дело,

ОСЛОБАЂА СЕ ОД ОПТУЖБЕ

Да је у периоду од 01.08. до 27.08.2009.г.,способни да схвате значај свог дела и да управљају својим поступцима, свесни даје њихово дело забрањено и желећи његово извршење, на подручју Уба, Обреновца и Шапца у саставу организоване групе,а коју су организовали опт. ЈД, МС и Турски држављанин ЕХ, против којих се води кривични поступак у Турској, ради личне користи, довођењем и одржавањем у заблуди, коришћењем односа зависности и тешких материјалних прилика ошт. мал. МД из Обреновца, и ошт. ЈЈ из Шапца, за које су знали да се због тешких материјалних прилика и односа зависности баве проституцијом, врбовали их дасе овим „послом“ баве и у Турској под веома повољним условима, а које им је саопштио опт. ЈД, представљајући им да ће он са МС обезбедити њихов превоз до Турске, смештај у Турској и да ће тај „посао“ обављати уз ангажовање турских држављанина које они познају а са којима опт.Д има пословне односе у продаји и куповини конфекције и у које се и оштећене могу укључити средствима које зараде бављењем проституцијом,а да би били сигурни да ће у овом врбовању успети, уз претходно упознавање осталих окривљених са свим детаљима овог „ посла“ исте укључили у врбовање оштећених тако што су свим оптужени лицима појединачно саопштили да су им потребне женске особе које би се бавиле проституцијом у Турској и да се остали оптужени у том ангажовању у том ангажују, па је, у том циљу, опт. ЈД контактирао своју познаницу опт. Е саопштавајући јој план опт. Д и С, да би она затим ангажовала мал. Д па када су опт. Д, Д и МС уз лични контакт са ошт. Ј добили њену сагласност да крену у Турску и њу и ошт. мал.Д довели у своју кућу у Убу и ту их задржавали неколико дана позивајући опт. МВ и МА,да би њих двоје заједно са опт. СД похвалама на рачун опт. ЈД и МС учврстили одлуку оштећених да крену пут Турске с тим што је опт. А оштећенима говорила да ће се и она прикључити њима у Турској у бављењу проституцијом, а затим се ангажовала у обезбеђењу новца за куповину авионских карата за Турску да би након тога, дана 27.08.2009.г., опт. В својим возилом, одвезао оштећене на аеродром у Сурчину, при чему их је у току путовања, а приметивши да се колебају и да су уплашене, заједно са опт. А, убеђивао да ће све бити у реду и да нема разлога за страх, у ком разговору им је опт.А поново саопштила даће им се и она ускоро придружити у Турској, након чега су оштећене истог дана, заједно са МС, авионом отпутовале у Турску, где су се до 11.09.2009.г. бавиле проституцијом уз посредовање МС, ЕХ и још једног Турског држављанина под надимком „ Неђа“,с тим

што им је С при доласку у Турску одузео пасоше, држао затворене у закупљеном стану, а сав новац које би оне зарадиле од пружања сексуалних услуга клијентима које је С са наведена два Турска држављанина проналазио задржавао за себе, а при предузимању наведених радњи осумњичени су били мотивисани личним користима и то опт.Д и С учвршћивањем пословних контаката са турским држављанином ЕХ у бављењу трговином конфекцијским производима, опт.Ј Драган ангажовањем на раду заједно са супругом у хотелима у Турској, што су им опт.Д и С обећали, опт.Д и опт. В одржавањем интимне везе са оштећенима док су оне боравиле у кући опт.Д и С на Убу, опт.Е увећањем личне зараде бављењем проституцијом у Турској, а што су јој оптужени Д и МС обећали, а опт. А материјалном накнадом коју је од оптужених Д и С добила након обезбеђења новца за куповину авионских карата за Турску.

- чиме би извршио кривично дело трговине људима из чл.388 ст.6 у вези ст.3 и 1 КЗ.

Трошкови кривичног поступка опт. ДС падају на терет буџетских средстава.

Образложење

Виши јавни тужилац у Ваљевоу је поднео овом суду оптужницу Кт.бр.186/09 од 09.12.2009. године којом је опт.ДЈ из Уба, опт.ДС из Уба, опт.ВМ из Уба, опт.ЕВ из Обреновца, опт.АМ из Лукавца и опт.ДЈ из села Вукићевци, Општина Обреновац, ставио на терет извршење кривичног дела трговина људима из чл.388. ст.6. у вези са ст.3. и 1. КЗ – а. При поднетој оптужници остао је до завршетка главног претреса.

Опт.ДЈ у својој одбрани није спорио да је предложио оштећеним да им помогне да оду у Турску, где би се оне могле бавити проституцијом, али све је то учинио из сажаљења због њихове, како је истакао, лоше материјалне ситуације.

Опт.ЕВ у својој одбрани негира извршење кривичног дела и на гл. претресу наводи да је она опт.Д и СМ одвела код Нене, али пошто Нена није била код куће, из куће је изашла ошт.Д која је том приликом разменила бројеве телефона са опт.Д. Такође, опт.Е у својој одбрани истиче да је она рекла опт.ДЈ да не жели да иде у Турску уколико иде и ошт.Д, а ово из разлога што је ошт.Д малолетна.

Опт.ВМ у својој одбрани не спори да је знао да је ошт.Д малолетна и да је критичном приликом, а на молбу опт.Д и СМ, одвезао оштећене, за које је знао да треба да иду у Турску да се баве проституцијом, опт.Д, опт.А и СМ на аеродром у Сурчину, одакле су оштећене, заједно са Сашом, отпутовале у Турску.

Опт.АМ у својој одбрани наводи да јој је било познато да опт.Д и СМ ангажују девојке које се баве проституцијом у Турској и да је њу замолио СМ да набави новац у износу од 500 евра како би, тим новцем, платили авионске карте за Турску оштећеним.

Опт.ДЈ у својој одбрани датој у току пред кривичног и претходног кривичног поступка наводи да су СМ и опт.ДЈ њега питали да, ако може, им помогне у проналажењу девојака које би се у Турској бавиле проституцијом и да је он опт.Е, коју је од раније познавао и за коју је знао да је проститутка, путем телефона позвао и понудио јој сусрет са његовим рођацима којима би она требала да пружи сексуалне услуге за новац. На главном

претресу опт.ДЈ је навео да су опт.Д и СМ од њега тражили да им он пронађе девојке које би у Турској радиле као спремачице, због чега је он и контактирао опт.Е, а да је, када су од њега тражили да им пронађе девојке које би се у турској бавиле проституцијом, одбио то да учини.

Опт.ДС у својој одбрани негира извршење кривичног дела наводећи да он нема никакве везе са овим догађајем.

Ошт.ЈЈ се није придружила кривичном гоњењу према оптуженима и није поставила имовинско – правни захтев, док ошт.мал.ДМ је у свом исказу датом истражном судији овог суда навела да ће оставити отворен став везан за кривични прогон и имаовинско – правни захтев.

По закљученом јавном и главном претресу, оценом навода оптужбе и одбране и оценом осталих изведених доказа у смислу чл.17,18. и 352. ЗКП - а суд је утврдио следеће чињенично стање:

Опт.ДЈ, који се до промене имена 1990. године звао ПМ, а иначе је познат и по надимку Ђ, није ожењен и нема деце, иако је 17 година био у браку са ВС, са којом је, све до 2008. године сматрао да има сина, овде опт.ДС, када му је она рекла да опт.Д није његов син. Упркос томе опт.ДС је наставио да живи у кући оца опт.Д, где живе и СМ и опт.Д. Опт.Д је незапослен, а по занимању је водоинсталатер. Дуго година провео је у иностранству.

Опт.ДС је, неожењен, без деце и по занимању је фризер и није запослен, али, поред новца који добија од мајке која ради у Аустрији, он фризирајући зарађује хонорарно.

Опт.ВМ је рођак и комшија опт.Д и С и са њима се познаје. Такође, добро се познаје и са опт.ДС, са којим је у добрим односима. Иначе, опт.В је, неожењен, отац једног детета, по занимању електричар, незапослен је и дуго година је провео у иностранству.

Опт.ЕВ је удата, мајка троје деце, домаћица и без запослења. Неколико година уназад се бави проституцијом, од чега зарађује за породицу. Опт.Е је опт.ДЈ упознао са опт.Д и СМ, Оптужена не познаје опт.АМ и опт.ВМ.

Опт.АМ је неудата, мајка једног детета, домаћица, без запослења, а у иностранству се бавила шанирањем и џепарењем. Једно време, пре овог критичног догађаја, била је у емотивној вези са опт.Д, одакле познаје опт.ДС, опт.ВМ и СМ. Оптужена не познаје опт.ДЈ.

Опт.ДЈ је рођак опт.ДЈ и СМ и знају се читавог живота, али се од јуна 2009. године интензивније друже, познаје оптужене ДС и опт.ВМ. Оптужени је неожењен, отац двоје деце, по занимању је пољопривредник и бави се продајом робе на пијаци.

Опт.ДЈ и СМ су браћа, турског држављанина ЕХ, званог Шишко, опт.Д познаје дужи низ година, а упознали су се у Немачкој. Против СМ и ЕХ се у Р. Турској води кривични поступак због кривичног дела присиљавање на проституцију. Од осталих оптужених са Шишком се познају и опт.ДС и опт.ВМ.

Након што су опт.ДЈ и опт.ДС основали привредно друштво „РС“ ДОО, које је требало да се бави увозом ПВЦ профила за столарију и увозом текстила и воћа, априла месеца

2009. године, а након претходног договора са Х, опт.Д и његова тадашња невенчана супруга БЈ су са још једним брачним паром отишли у Турску, ради набавке робе за поменуто привредно друштво. У Турској је Х упознао опт.Д и Б са Турским држављанином, извесним Н, који је, том приликом понудио Б да се, док је у Турској, бави проституцијом, на шта је она и пристала. Такође, Н је позвао и опт.Д да му он убудуће проналази девојке у Србији које би се бавиле проституцијом у Турској, а Н би њему, заузврат, помогао око закључења послова везаних за набавку робе за привредно друштво.

По повратку у Србију опт. Д, а након договора са братом СМ, заједно контактирају свог рођака опт.ДЈ и обавештавају га да су им потребне девојке које би се бавиле проституцијом у Турској и траже од њега да се и он ангажује у проналажењу девојака. Након тога опт.ДЈ, путем мобилног телефона, контактира опт.ЕВ, коју је пар дана раније упознао, а за коју је знао да се бави проституцијом и том приликом је позвао да се упозна са његовим рођацима С и опт.Д, који су озбиљни људи, којима је она требала да пружи сексуалне услуге и који би могли да јој помогну да оде у Турску где би се бавила проституцијом. Након што је опт.ДЈ организовао састанак опт.Д и СМ са опт.Е и када су се они упознали, договорили су се да се, сутрадан, нађу у парку у Обреновцу и да опт.Е са собом поведе још једну девојку. Сутрадан су се у парку нашли опт.Д, С и опт.Е и потом су кренули како би опт.Е позвала још једну девојку. Када су стигли до једне куће у Обреновцу, опт.Е је ушла у исту, док су опт.Д и СМ остали у колима испред, неколико минута касније она је из куће изашла са опт.ДМ, за коју је опт.Е знала да је малолетна, обзиром да је иста вршњакиња њене кћерке и за коју је знала да се бави проституцијом. Након упознавања, којом приликом је опт.Е, напре у колима, а потом и у кафићу, истакла да им опт.Д и С могу обезбедити одлазак у Турску ради бављења проституцијом, да би након тога сви заједно отишли на Уб у мотел, где је опт.Е имала сексуални однос са С, а опт.Д са опт.Д. том приликом су опт.Д и опт.Д разменили бројеве телефона. Сутрадан су се опт.Д и опт.Д чули и договорили да он дође по њу и њену сестру у Обреновац, што су он и С учинили. Том приликом је у код опт.Д и С у кућу дошла и опт.ЈЈ, која се раније бавила проституцијом у Шпанији, Грчкој и Италији. Опт.Ј, је током разговора сазнала да је опт.Д хероински зависник. Иначе, опт.Ј су опт.Д и СМ раније упознали у Шапцу и о добрим условима за бављење проституцијом у Турској је упознао С. Приликом тог сусрета у кући опт.Д и СМ, опт.Д је оштећеним предочио да може да им помогне да оду у Турску да се баве проституцијом, да би им он платио авионску карту до Турске, обезбедио смештај, а да би им турски држављани, кога они познају, проналазио муштерије којима би оне пружале сексуалне услуге за новчану накнаду, као и да, уколико желе, могу новац добијен бављењем проституцијом, уложити у његов посао са ПВЦ сотларијом и тако дуплирати задару. Приликом предочавања услова у Турској опт.ДЈ им није саопштио која је висина накнаде за пружене сексуалне услуге, односно висина зараде, обзиром да он то није знао па им је предочио да ће ово сазнати на лицу места, када стигну у Турску. Још у периоду док су оштећене боравиле у кући СМ и опт.ДЈ, где су се припремале одлазак у Турску, опт.Д је од опт.Д затражила да јој помогне да она остане у Турској све док не напуни 18 година, јер има проблем са фамилијом, обзиром да не може да издржи да их све издржава. Док су оштећене боравиле у кућу код опт.Д, једном приликом је свратио и опт.ВМ, који се упознао са оштећенима, да би, касније, у току дружења опт.В и опт.Ј ушли у емотивну везу. Опт.В је било познато да опт.Ј има 21. годину, а да опт.Д тек треба да напуни 18 година.

У периоду када су оштећене боравиле у куће код опт.Д и С, опт.ДС, који је хомосексуалац, је боравио код тетке, која је дошла из Аустрије на одмор. Пошто је тетка

у кући изводила радове на водоводној мрежи, опт.ДС је одлазио кући да се истушира и пресвуче. Са оштећенима се сусрео у два наврата и то први пут се само упознао са њима, док је други пут попио кафу и поразговарао. Оптужени са оштећенима није разговарао о њиховом евентуалном одласку у Турску, није имао сазнања о томе да оштећене имају намеру да путују у Турску и због чега, нити је са опт.Д имао сексуалне односе.

У току припрема за одлазак у Турску опт.Д и С су оштећене одвели у Интернет кафе у Обреновцу одакле су путем интернета ступили у контакт са Х, како би исти видео девојке.

Пошто је опт.Д и С понестало новаца за авионске карте за Турску, СМ позвао је опт.А, која је раније била у емотивној вези са опт.Д, да им помогне у налажењу новца. Иначе, опт.А је, једном, приликом С у присуству опт.Д причао како су им потребне девојке које би се бавиле проституцијом у Турској, а чак је, због лоше материјалне ситуације, и сама планирала да оде у Турску, а ли се тамо не би бавила проституцијом, већ би крала, а потом се сама вратила у Србију. Приликом једног доласка у кућу СМ и опт.Д, опт.А се упознала са опт.Ј, која је већ била у кући код ових лица, док је опт.Д познавала, посредно из виђења, раније, али јој, управо због чињенице да ову оштећену није добро познавала, није јој могло бити познато да је опт.Д малолетна. Да би опт.АМ, помогла СМ и опт.Д и пронашла потребан новац, контактирала је свог комшију из Лукавца, који даје новац из камату, и који је пристао да им позајми новац, уз њихово обећање, које је опт.А пренела, да ће дати аутомобил, као залогу. Након тога су у Лукавац дошли СМ, оштећене, опт.Д и опт.В, где им је опт.А затражила да на зајам не траже 500 евра, већ 650 евра, како би она за себе узела 150 евра. Пошто толики новац човек није хтео да им позајми, опт.Д и С су обећали опт.А да ће јој од 500 евра дати 50 евра. Када су добили новац, односно једну новчаницу у апоену од 500 евра, опт.Д, опт.В, опт.А, СМ и оштећене су кренуле колима опт.В на аеродром у Сурчину. Опт.В, који је знао да оштећене иду у Турску да се баве проституцијом одвезао је наведена лица, а од опт.Д том приликом нити је тражио, нити је добио новац за гориво или икакву награду. На аеродром је пошла и опт.А како би узела обећани новац. У току вожње опт.Д је рекла да ју је страх, на шта су опт.В и опт.А јој рекли да може да се врати са њима, и сугерисали опт.Д да не шаље девојку на пут уколико се плаши. Ипак опт.Д је одлучила да путује тако да су оштећене заједно са СМ отпутовале за Турску. У повратку опт.Д је опт.А дао 30 евра и 1.000,00 динара. Током боравка у Турској код оштећених су све време биле путне исправе и нико према њима није примењивао силу, иако су услови били лошији од услова који на коју су им опт.Д и СМ указивали.

Овако чињенично стање суд је утврдио на основу: 1. одбране опт.ДЈ дате пред службеницима ПУ за град Београд, делимично на основу одбране опт.ЕВ дате на главном претресу, на основу одбране опт.ВМ и одбране опт.АМ, као и делимично на основу одбране опт.ДЈ 2. одбране опт.ДС, 3. исказа опт.ЈЈ делимично на основу исказа опт.ДМ, 4. извештаја Републике Турске директорат покрајинске безбедности од 29.09.2009. године упућен амбасади СЦГ у Анталији, 5. изводи из КЕ за окривљене и 6. решења Агенције за привредне регистре бр.22855/2009 од 24.03.2009. године.

Из одбрана опт.ДЈ, опт.ДС и опт.ВМ несумњиво је утврђено да је опт.ДЈ турског држављанина ЕХ, званог Шишко, упознао док је живео у Немачкој и да се њих двојица познају дужи низ година. Такође, суд је из одбрана наведених лица сазнао, да је опт.Д, турског држављанина, Х упознао са опт.ВМ и опт.ДС.

На основу одбрана опт.ДЈ и опт.ДС суд је утврдио да су они априла месеца 2009. године основали привредно друштво „РС“ ДОО, које се бави увозом ПВЦ профила за столарију, текстила и јужног воћа и да је опт.ДС власник и директор тог привредног друштва. Наведену околност суд је утврдио и на основу решења Агенције за привредне регистре број 22855/2009 од 24.03.2009. године у коме је наведено да је усвојен захтев подносиоца регистрационе пријаве и да се у Регистар привредних субјеката региструје оснивање привредног субјекта „RS DOO Ub“. На основу поменутог решења утврђено је да је опт.ДС власник, директор и заступник наведеног привредног друштва.

Из одбране опт.ДЈ дате у току пред кривичног поступка, у току претходног кривичног поступка, као и дате на главном претресу, суд је утврдио да су након оснивања поменутог привредног друштва опт.ДЈ и његова тадашња невенчана супруга БЈ, заједно са С, званом Цеца, и њеним супругом познатим по надимку „Ћири Фу“ априла месеца 2009. године отишли у Турску. Тамо су отишли, по претходном договору са ЕХ, званом Шишко, како би он помогао опт.Д да набави ПВЦ профиле, текстил и јужно воће за основу фирму. Тада су у Турској, преко Х, упознали турског држављанина Н, који је опт.Д предложио да му он проналази девојке у Србији које би се у Турској бавиле проституцијом, док ће он њему, за узврат, помоћи око набављања робе за његову фирму. Након контакта са Н су Б и С се одлучиле да се, док су у Турској, баве проституцијом, а клијенте им је, по договору, проналазио Н, да би се, 20 дана након тога вратили у Србију.

По повратку у Србију, како је суд сазнао из одбране опт.ДЈ, опт.Д је упознао свог брата СМ о Н предлогу.

На основу одбране опт.ДЈ, коју је исти дао на записник о саслушању у својству осумњиченог лица пред службеним лицима ПУ за град Београд дана 17.05.2009. године и коју је потврдио и допунио у свом исказу пред истражним судијом овог суда, суд је утврдио да је почетком јула месеца 2009. године код њега кући свратио опт.ДЈ и у разговору му рекао да су му потребне девојке које би се у ноћном бару у Турској бавиле проституцијом и да ће му, уколико му нађе неколико жена које су спремне да иду у Турску, помоћи да он и његова супруга оду у Турску, где би опт.ДЈ возио возић на плажи, а његова супруга била спремачица у хотелу. Имајући у виду овакав предлог опт. Дје опт. ЕВ упознао са опт. Ди С.

На основу одбране опт.ДЈ и опт.ЕВ суд је утврдио да се ово двоје оптужених познају од раније и да је опт.Д познато да се опт.Е бави проституцијом. Такође, суд је на основу ових одбрана утврдио да је, путем мобилног телефона, опт.Д позвао опт.Е и обавестио је да постоје неки људи, његови рођаци, који су озбиљни људи и којима би она требала да пружи услуге за новац. Након тога је опт.Д Ј уговорио састанак на којем је довео у контакт опт.ЕВ са СМ и опт.ДЈ.

Приликом упознавања у кући опт.ДЈ, а како је то утврђено из одбране опт.ЕВ дате на главном претресу, опт.Д је питао опт.Е да ли има неку колегиницу за њега, и тада ју је опт.Д питао да ли би она хтела да ради преко, додајући да жене које се баве проституцијом у Турској боље зарађују и да његов брат има хотел у коме се жене баве проституцијом, што је све опт.Д Ј потврђивао.

Из одбране опт.ДЈ дате у току пред кривичног и претходног кривичног поступка, суд је, такође, утврдио да су се по договору, дан након познавања са опт.Е, СМ и он са њом срели у парку у Обреновцу, одакле су отишли до неке куће у Обреновцу би Евица позвала

другу девојку. Пошто су стигли испред куће, у кућу је ушла опт.Е, док су испред, у колима остали опт.Д и С. Пар минута касније, како је утврђено из одбране опт.ДЈ, из куће је изашла опт.Е са девојком која им се представила као ДМ.

Из исказа ошт.мал.ДМ суд је утврдио да се она и опт.Е добро познају, обзиром да су кћерка опт.Е и она вршњакиње. Такође, суд је, на основу исказа ове оштећене, утврдио да је, након што ју опт.Е упознала са опт.Д и СМ, најпре у колима, а потом и у кафићу, упутила да јој опт.Д и С им могу обезбедити одлазак у Турску ради бављења проституцијом, да би након тога сви заједно отишли на Уб у мотел, где је опт.Е имала сексуални однос са С, а ошт.Д са опт.Д, као и да су том приликом опт.Д и опт.Д разменили бројеве телефона.

На основу одбране опт.ДЈ, суд је утврдио да је дан након упознавања са ошт.Д иста њега позвала телефоном и предложила му да се нађу како би се дружили, а што је опт.Д и прихватио, тако да су он и С колима отишли по ошт.ДМ и њену сестру, да би их, потом, оvezли код њих кућу у Уб, да би тога дана у њихову кућу дошла и ошт.Ј Ј, тако да им је, тада, опт.Д предочио да може да им помогне да оду у Турску да се тамо баве проституцијом, те да би им он платио авионску карту до Турске, обезбедио смештај, а да би им његови пријатељи, турски држављани, проналазили муштерије којима би оне пружале сексуалне услуге за новчану накнаду, као и да, уколико желе, могу новац добијен бављењем проституцијом, уложити у његов посао са ПВЦ сотларијом и тако дуплирати задару.

Суд је на основу одбране опт.ДЈ и исказа ошт.ЈЈ утврдио да су се они упознали на неких четири месеца пре хапшења оптужених, да се са ошт.Ј, најпре упознао СМ, а преко њега и опт.Д. Да је ошт.Ј од С чула за могућност бављења проституцијом у Турској, као и о условима одласка и боравка тамо. Такође суд је сазнао и да је опт.Д, као и СМ било познато да се ошт.Ј бавила проституцијом и то не само овде, већ и у Шпанији, Италији и Грчкој.

На основу исказа ошт.Ј суд је утврдио да је опт.Д, а везано за услове боравка у Турској, предочио да су им обезбеђени пут, стан, храна, док евентуални договор око цена њихових сексуалних услуга у Турској није могао бити унапред постигнут из разлога што никоме од њих нису биле познате цене услуга и да ће висину истих сазнати тек када стигну у Турску.

Из исказа ошт.Д и одбране опт.Д суд је утврдио да су оштећене, ради припрема за одлазак у Турску, где би се оштећене бавиле проституцијом, неколико дана боравиле у кући код опт.Д и СМ, док је суд, из исказа ошт.мал.Д, утврдио да је она током боравка у куће опт.Д и С затражила од опт.Д да јој помогне да она остане у Турској све док не напуни 18 година, јер има проблем са фамилијом, обзиром да не може да издржи да их све издржава.

На основу исказа ошт.Ји на основу одбране опт.ДС суд је утврдио да је опт.ДС избегавао да разговара много са оштећеним. Док је суд из одбране опт.ДС утврдио да је исти, док су оштећене боравиле у кући опт.Д и СМ, био у кући код своје тетке, која је дошла из Аустрије на одмор и да је у кућу опт.Д и СМ, а где иначе живи, одлазио само да се окупа и да се пресвуче, обзиром да су у теткиној кући били у току радови на водоводној мрежи и да је исти само у два наврата видео оштећене и то оба пута у кући у којој је живео, приликом доласка да се истушира и пресвуче. Приликом првог сусрета само се упознао

са оштећеним девојкама, док је током другог сусрета са њима попио кафу и на кратко поразговарао.

Из одбране опт.Д, опт.ДС и исказа ошт.Ј суд је утврдио да опт.ДС нити је убеђивао оштећене да пођу у Турску, нити их врбовао, нити је имао икакве везе и сазнања везано за њихов одлазак у Турску ради бављења проституцијом. Чак и сама ошт.Д у свом исказу истиче да њу опт.ДС није убеђивао да иде у Турску.

Из одбране опт.Д утврђено је да је он хомосексуалац и да никада није имао сексуалне односе са ошт.Д. У својим одбранама опт.Д Ј и опт.В су истакли да им је познао да опт.Д С хомосексуалац.

У свом исказу ошт.Ј Ј је потврдила да опт.Д С није никада имао сексуалне односе са ошт.Д и да је ошт.Д наркоманка, као и да је те вечери, за коју она истиче да је била са опт.ДС, она била надрогирана и имала сексуалне односе са неким другим момком.

На основу исказа ошт.Ј суд је утврдио да је ошт.Д била наркоманка, те да је мајци ошт.Д било познато да јој се кћерка бави проституцијом, да је новац на тај начин зарађен узимала од кћерке, као и да тражила новац како би њена кћерка повукла изјаве, а ова ствар се завршила на други начин.

Из исказа опт.ВМ и опт.АМ суд је утврдио да су им опт.Д Ј и СМ предочили да су им потребне девојке које би се бавиле проституцијом.

На основу одбране опт.В и на основу исказа ошт.Ј суд је утврдио да су се њих двоје упознали у кући СМ и опт.ДЈ, у време када су се оштећене, у кући наведених лица, припремале за одлазак у Турску. Након извесног времена опт.В и ошт.Ј су ушли у емотивну везу. Приликом упознавања опт.В са ошт.Ј, а што суд закључује из одбране опт.В, овај оптужени се упознао и са ошт.Д, а опт.Д је њему оштећене представио као његове „конзерве“, односно као девојке које се за опт.Д баве проституцијом. Још током боравка оштећених у кући опт.Д и СМ, суд је утврдио из одбране опт.В, да он је сазнао да ошт.Ј има 21 годину, док ошт.Д тек треба да напуни 18 година.

Из исказа ошт.Ј суд је утврдио да је опт.В у једном разговору са опт.Д рекао да не жели да има икаквог посла са њеним одласком у Турску и да је то воља ошт.Ј да ли ће отићи или не.

Из одбране опт.ДЈ, опт.ДС и опт.АМ суд је утврдио да су опт.Д и опт.А пре овог критичног догађаја, једно време, били у емотивној вези и у то време је опт.А становала код опт.Д. Након престанка опт.Д се помирио са БЈ, са којом је априла месеца ишао у Турску.

На основу одбране опт.А суд је закључио да су она и СМ остали у контакту и да је С њу често позивао да дође код њега кући. Опт.А, како је суд из њене одбране утврдио, није одлазила у кућу код опт.Д и СМ, да је из једног разговора са СМ сазнала да је опт.Д заједно са Б и још једним паром отишао у Турску, где се Б бавила проституцијом, као и да је, једне вечери, након позива СМ, она, заједно са другарицом и рођаком, дошла код опт.Д и СМ у кућу, где је, поред њих двојице, затекла и опт.В, кога познаје још из периода када је била у вези са опт.Д, и ошт.Ј, коју је, том приликом упознала.

Из одбране опт.А, суд је утврдио, да јој је, приликом посете кући опт.Д и С, СМ рекао да је опт.Д у Турској изнајмио хотел, да су му потребне девојке које би се тамо бавиле проституцијом, да у Турску иде и ошт.Ј, а, такође, је и њој понудио да са њима крене у Турску, да ужива, да се проводи, све ће јој бити плаћено. У том разговору СМ, јој није директно понудио да се Турској бави проституцијом и није од ње тражио да се ангажује у проналажењу девојака. Након тога, како је оптужена истакла, су често чула са Сашом, који ју је убеђивао да пође у Турску.

Из одбране опт.А и опт.В суд је утврдио да је опт.Д недостајало 500 евра за авионске карте, па је, суд, даље, утврђује из одбране опт.А, опт.А позвао СМ и замолио је да им помогне да од неког позајме 500 евра, а да ће у залог оставити аутомобил. Након тога, додала је опт.А, она је позвала свог комшију који је прихватио да им да позајмуцу, уз камату.

На основу одбране опт.В суд је утврдио да га је опт.Д позвао и замолио да их он својим возилом, најпре одвезе у Лукавац, где опт.А треба да им обезбеди новац, а потом и на аеродром у Сурчину, обзиром да он мора своје возило да да у залогу како би добио позајмицу, а што је опт.В и учинио.

Приликом сусрета у Лукавцу, суд је утврдио из одбране опт.А, да је она замолила СМ да не таржи на зајам 500 евра, већ 650, како би она за себе узела 150 евра . Позајмуцу у толиком износу нису добили већ су добили 500 евра, а СМ је рекао опт.А да ће јој од тог новца дати 50 евра и да крене са њима на аеродром, како би успут уситнили новац.

Из исказа оштећених и одбрана опт.А и опт.В суд је утврдио да су у Београд кренули возилом опт.В, опт.В, који је возио, опт.Д Ј, опт.А, СМ и оштећене.

Из исказа оштећених, одбрана опт.Д, опт.А и опт.В суд је утврдио да су се дана 27.08.2009. године, након куповине карата, оштећене и СМ укрцали на авион и отпутовали за Турску.

Опт.А, како је суд из њене одбране утврдио, је у повратку од опт.Д, на основу обећања СМ, добила 30 евра и 1.000,00 динара, док опт.В, како је суд закључио из његове одбране, није ништа нити тражио, нити добио од СМ или опт.Д, на конту тога што их је возио у Београд.

Из исказа ошт.Ј и одбране опт.В суд је утврдио да су се њих двоје чули путем телефона и да сами услови у Турској нису било онакви како су им представили опт.Д Ј и СМ, али према оштећеним није примењивана сила, нису биле ограничене у кретању, биле су слободне у комуникацији и да су путне исправе биле све време код оштећених.

На основу одбране опт.В суд је утврдио да је он у телефонском разговору позивао ошт.Ј да се врати у Србију, обзиром да услови нису били као што су им представљени, а ошт.Ј му је, том приликом рекла да она хоће да испоштује договор са опт.Д.

Опт.Д је на гл. претресу изменио своју одбрану коју суд није прихватио, осим у делу у ком он описује свој, Б, С и мушкарца под надимком Ћири Фу, боравак у Турској априла месеца 2009. године, обзиром да је иста нелогична, нејасна и у супротности са другим од стране суда прихваћеним доказима. Одбрана опт.Д на главном претресу је у супротности да одбраном опт.Д Ја коју је он дао у току пред кривичног поступка и у току претходног

кривичног поступка, а коју одбрану је суд прихватио и у којој опт.Д истиче да је он са опт.Д упознао опт.Е, тек пошто му је опт.Д рекао да су му потребне девојке које би се бавиле проституцијом у Турској. Опт.Д у својој одбрани са главног претреса истиче да је он приликом одласка кући код опт.Д Ј упознао опт.Е која је већ била тамо. Са друге стране сама одбрана опт.Д дата на главном претресу је контрадикторна јер опт.Д Ј прво наводи да пошто му је опт.Е рекла да жели да се бави проституцијом у Турској, он њој рекао да она то мора питати његову невенчану супругу Бранку, да би, потом, опт.Д навео да, када је истом приликом опт.Е питала да ли би могла у Турску да иде и њена пријатељица Нена, њих двоје отишли да потраже Нену. Поставља се питање због чега опт.Д одлази са опт.Е да разговара са Неном о њеном евентуалном одласку у Турску, ради бављења проституцијом, када се о свему томе пита и када све податке о томе има Бранка Ј. По одбрани опт.Д са главног претреса испада да опт.Е треба да, по питању одласка у Турску ради бављења проституцијом, разговара са Б, јер она све о томе зна, док је одмах затим он са опт.Е отишао да, о истом питању, разговара са Неном, иако је, суд још једном истиче, опт.Д рекао опт.Е он не зна ништа везано за одлазак у Турску ради бављења проституцијом. Поред наведеног у својој одбрани са главног претреса опт.Д наводи да је авионске карте оштећених платио Н, док опт.А, у својој одбрани, а која одбрана је потврђена и одбраном опт.В, истиче да се она, на молбу СМ ангажовала да обезбеди позајмицу у износу од 500 евра, којим новцем, су, касније, купљене авионске карте за оштећене. Дакле одбрану опт.Д дату на главном претресу, осим у поменутом делу, суд није прихватио из горе изнетих разлога, налазећи да је једини смисао овакве одбране искључиво избегавање кривице.

Међутим, одбрану опт.Д дату на записнику о саслушању у својству осумњиченог лица пред службеним лицима ПУ за град Београд дана 17.05.2009. године, а у присуству браниоца, а на исказу који је дат на наведени начин може се заснивати судска одлука на основу чл.89. ст.10. ЗКП – а, обзиром да је исти састављен прописно и осумњичени је о својим правима која су прописана чл.89. ст.9. ЗКП – а, коју је исти потврдио и допунио на записнику о саслушању пред истражним судијом суд је у потпуности прихватио, и нашао да иста представља једну логичну целину, да је јасна, уверљива, те да нити једног разлога да се посумња у веродостојност и објективност исте, јер је исти потврђен осталим изведеним доказима.

Суд не придаје значај чињеници да опт.Д у одбрани која је прихваћена не помиње да је новац за пут обезбедила опт.А М. Наведена околност није од значаја обзиром да сама опт.А у својој одбрани, а што је потврдио и опт.В, не спори да се она ангажовала у обезбеђењу новца, тачније позајмице, која би служила за куповину авионских карата ошт.Ј и ошт.Д. Поред наведеног за суд је небитно и то што опт.Д у прихваћеној одбрани, не наводи да је све њих на аеродром возио својим колима опт.В М, а ово из разлога што је сам опт.В у својој одбрани, коју је су прихватио, истакао да је он својим возило оштећене, опт.А, опт.Д и С одвезао на аеродром. За наведене недостатке у одбрани опт.Д суд сматра да ниси последица малициозности, већ последица могућег узбуђења, услед кога неминовно долази до заборављања детаља.

Одбрану опт.Е В дату пред службеницима ПУ за град Београд и пред истражним судијом суд није прихватио, обзиром да је иста нелогична, нејасна и у супротности са другим од стране суда прихваћеним доказима. Наиме, опт.Е је сама своју одбрану оповргла и изменила на главном претресу којом приликом је навела да је заједно са Си опт.,Д ишла код Нене, када су упознали, ова двојица упознали ошт.Д. Такође, на главном претресу ова оптужена је изјавила да јој је било познато да су С и опт.Д биле потребне девојке које

би се у Турској бавиле проституцијом, да су од ње тражили да им нађе девојке, чак и да је и она требала да иде у Турску да би се бавила проституцијом, док је, у својој првобитној изјави све то негирала. Дакле одбрану опт.Е дату пред службеним лицима ПУ за град Београд и пред истражним судијом суд није прихватио из горе изнетих разлога, налазећи да је једини смисао овакве одбране да се избегне кривица.

Што се тиче одбране опт.Е дате на главном претресу суд је исту делимично прихватио односно прихватио је само у делу у коме она истиче да је њу и СМ и опт.Д упознао опт.Д Ј, којом приликом јој је опт.Д рекао да ће је упознати са озбиљним људима којима треба да за новац пружи сексуалне услуге, као и у делу у коме опт.Е не спори да јој је било познато да су С и опт.Д потребне девојке које би се бавиле проституцијом у Турској, да су и њу позвали да им помогне у проналажењу девојака, као и да је и она сама требала да иде у Турску да би се бавила проституцијом. Суд је ценио да је казивање опт.Е, у делу одбране који је прихватио, било јасно, логично, те да није било разлога да се посумња у веродостојност и објективност тога дела одбране, јер је исти потврђен осталим изведеним доказима. Други део одбране опт.Е дат на главном претресу, односно део у коме она истиче да је СМ и опт.Д одвела код Нене и да се опт.Д ту случајно нашла, пошто Нена није била код куће, као и да она, сем наведеног, нема никакве везе са ангажовањем опт.Д да се у Турској бави проституцијом, да није знала да се опт.Д бави проституцијом, као и да је опт.Д изјавила да неће да иде у Турску ако иде опт.Д, јер је опт.Д малолетна. У поменутом делу суд није прихватио одбрану опт.Е В, обзиром да иста није основана, усмерена је на ублажавање кривице и у супротности је са исказом опт.Д, који је у својој одбрани датој пред службеницима ПУ за град Београд навео да их је критичном приликом опт.Е, пошто су јој С и он рекли да им је потребна још једна девојка ради пружања сексуалних услуга, одвела испред једне куће у Обреновцу, испред које су они остали, а у кућу је ушла опт.Е, да би, неколико минута касније, опт.Е изашла са девојком, са којом је и ушла у њихова кола и која се представила као Д М. Наведени део исказа опт.Д суд је прихватио и на њему, између осталог, засновао чињенично стање.

Одбрану опт.В М, посебно део у ком исти не спори да је знао да опт.Д и С организују одлазак оштећених у Турску, те да је знао да је опт.Д малолетна, јер наводи да му је било познато да опт.Д има 21. годину, а опт.Д треба да напуни 18 година, као и да је својим возилом одвезао оштећене сашу Ма и опт.Д и опт.А на аеродром у Суртчину одакле су оштећене, заједно са СМ отпутовале у Турску, где би се оне бавиле проституцијом, суд је прихватио, налазећи да је иста у складу са осталим изведеним и од стране суда прихваћеним доказима и да иста јасна, логична, уверљива, те да није било разлога да се посумња у њену веродостојност и објективност, јер је потврђена осталим изведеним доказима.

За посојање дела за које је опт.В осуђен није потребно да је исти за своје услуге добио икакву корист, већ је потребно да је исти био свестан да својим поступком, конкретно вожењем опт.Д и оштећених на аеродром, а што оптужени у својој одбрани не спори да је учинио, помаже опт.Д у извршењу кривичног дела.

У свом исказу датом у току претходног кривичног поступка, на записник пред истражним судијом овог суда, опт.А је у потпуности остала при изјави датој у ПУ за град Београд и том приликом је само потврдила свој раније дат исказ. На главном претресу одржаном дана 05.05.2010. године опт.А М је потврдила своје раније дате исказе, с' тим што је исте изменила у делу у коме је сада истакла да је новац у износу од 30 евра и

1000,00 динара добила на име ранијег дуга, док је у току пред кривичног и претходног кривичног изјавила да јој је С обећао део новца који јој је био потребан..

Одбрану опт.А М суд је прихватио, налазећи да је иста у складу са осталим изведеним и од стране суда прихваћеним доказима и да иста јасна, логична, уверљива, те да није било разлога да се посумња у њену веродостојност и објективност, јер је потврђена осталим изведеним доказима.

Поменута разлика у исказу опт.А за суд није битна, обзиром да иста током свог исказа није спорила да јој је било познато да ошт.Д и ошт.Ј, требају у Турску да иду ради бављења проституцијом, као и да се она, управо ради куповине авионских карата за оштећене, ангажовала у проналажењу 500 евра. Чињеница да ли је од тог новца опт.А ишта добила, као и уколико је исти добила, основ добијања тог новца није битан за постојање кривичног дела које је оптуженој стављено на терет. У конкретном случају за постојање дела за које је оптужена осуђена потребно је да је она знала да опт.Д води оштећене у Турску ради бављења проституцијом и да му је помогла у обезбеђивању новца за куповину карата, а што опт.А у својим исказима не спори, односно да је знала да својом радњом помаже опт.Д у извршењу кривичног дела. Као што је речено опт.А је било познато због чега је потребан новац опт.Д и хтела је да му помогне у набављању истог.

Своју одбрану током поступка опт.Д Ј је у мењао. Наиме, на записнику о саслушању у својству осумњиченог лица пред службеним лицима ПУ за град Београд дана 17.05.2009. године, а у присуству браниоца, а на исказу који је дат на наведени начин може се заснивати судска одлука на основу чл.89. ст.10. ЗКП – а, обзиром да је исти састављен прописно и осумњичени је о својим правима која су прописана чл.89. ст.9. ЗКП – а, а коју одбрану је опт.Д Ј потврдио приликом саслушања пред истражним судијом овог суда опт.Д је признао да је знао да су девојке С и опт.Ди потребне ради бављења проституције у Турској и да је он, у том циљу позвао опт.Е. Са друге стране на главном претресу овај оптужени наводи да је опт.Е звао како би она радила у Турској као спремачица, а да је одбио да за опт.Д пронађе девојке које би се бавиле проституцијом.

Одбрану оптуженог дату на записнику о саслушању у својству осумњиченог лица пред службеним лицима ПУ за град Београд дана 17.05.2009. године, а коју одбрану је оптужени потврдио и допунио у свом исказу пред истражним судијом овог суда, као једину целину суд је прихватио, налазећи да је иста у складу са осталим изведеним и од стране суда прихваћеним доказима и да иста јасна, логична, уверљива, те да није било разлога да се посумња у њену веродостојност и објективност, јер је потврђена осталим изведеним доказима.

Одбрану овог оптуженог дату на главном претресу у којој истиче да је опт.Д од њега тражио да му он пронађе девојке које би у Турској радиле на пословима спремачице, због чега је он опт.Е контактирао и понудио јој посао спремачице, а да га је, након тога, поново позвао опт.Д и питао га да ли може да пронађе девојке за рад у бару које би се бавиле проституцијом, а што је он одбио да учини, суд није прихватио налазећи да је иста исконструисана, нелогична и у свему усмерена на умањење или потпуно избегавање његове кривице. Ова одбрана је у супротности са одбраном и опт.Е која је истакла да је њу опт.Д позвао и рекао да жели да је повеже са људима који би користили њене сексуалне услуге. Дакле ни сама опт.Е не помиње да је икада било речи да она треба да у Турској радио као спремачица.

Суд сматра небитом евентуалну разлику по питању места сусрета опт.Д и С са опт.Е, а које је опт.Д Ј довео у везу, обзиром да је за постојање дела за које је опт.Д осуђен, довољно да је он знао чиме се опт.Е бави и да су опт.Д и С потребне девојке које би се бавиле проституцијом у Турској и да је, пре свега, он њих упознао. Опт.Д у свом исказу који је суд прихватио признаје да је он знајући ко је и чиме се бави опт.Е, повезао њу са опт.Д и С, претходно знајући да би се ова требала бавити проституцијом у Турској.

Одбрану опт.Д С суд је прихватио, налазећи да је иста у складу са осталим изведеним и од стране суда прихваћеним доказима и да иста јасна, логична, уверљива, те да није било разлога да се посумња у њену веродостојност и објективност, јер је потврђена осталим изведеним доказима.

Суд је прихватио исказ опт.Ј Ј, који је саслушана у својству сведока, налазећи да је исти истинит и веродостојан, јер је на суд делово јасно, доследно, уверљиво, објективно и у потпуности је сагласан другим изведеним доказима и од стране суда прихваћеним доказима.

Исказ опт.Д суд је делимично прихватио, односно није прихватио у делу у коме она наводи да је имала сексуалне односе са опт.ДС, у делу у коме она истиче да је опт.Д С био у колима током првог сусрета, као и да је након тога било више сусрета са опт.Е, У том делу суд није прихватио исказ оштећене налазећи да је исти нелогичан, непрецизан, тенденциозан и у свему у супротности са другим изведеним доказима на основу којих је суд утврдио чињенично стање у овој кривично – правној ствари. У осталом делу суд је прихватио исказ оштећене као веродостојан, јер је на суд деловао уверљиво, јасно, без противречности и доследно.

Поред наведеног суд није прихватио исказ опт.ДМ у делу у коме она наводи да су им, током боравка у Турској, пасоши били одузети и да су се налазили код С М, из разлога што је исти оповргнут, пре свега исказом опт.ЈЈ, а који исказ је суд у целисти прихватио и која је истакла да су током боравка у Турској путне исправе све време биле код њих, те да им нико исте није одузимао. Такође, а у вези са напред изнетим ставом, опт.В у својој одбрани наводи да се он са опт.Ј, са којом је био у емотивној вези, чуо док је иста била у Турској и да му је она том приликом рекла да су слободне у комуникацији, кретању и да су пасоши код њих. Дакле суд није прихватио исказ опт.Д у поменутом делу из разлога што је исти у супротности са исказом ЈЈ, која је у овој кривично – правној ствари као и ДМ оштећена, а чији исказ је у својој одбрани потврдио и опт.В. У прилог овом ставу суда иде и чињеница коју је опт.Ј навела у свом исказу, а што је у својој одбрани потврдио и опт.Д Ј, да је на опт.Д утицала њена мајка, која је тражила новац од оптужених како би опт.Д повукла своје изјаве и цела ствар се решила на други начин.

Уз сагласност странака суд је на главном претресу прочитао исказе поменутих оштећених, које исказе су исте дале на записник пред истражним судијом на дан 04.12.2009. године.

На основу Извештаја Р. Турске, директората покрајинске безбедности од 29.09.2009. године, упућен амбасади СЦГ у Анкари утврђено је да су наш држављанин СМ и турски држављанин ХЕ, приведени Јавном тужиоцу за Аланију и да им је, након првог претреса, одређен притвор због кривичног дела присиљавање на проституцију.

Такође, на основу извода из КЕ за опт.Д Ја издата од ПУ Ваљево од 14.04.2010. године утврђено је да опт.Д до сада два пута осуђиван и то: пресудом Трећег Општинског суда у Београду К.бр.768/00 од 08.09.2000. године, због кривичног дела из чл.233. ст.3. КЗРС – а на условну осуду, пресудом суда у Бечу због кривичног дела из чл.246. ст.1. КЗ – а на казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци, док је на основу извода из КЕ за опт.Д Ја издата од ПУ за Град Београд од 19.04.2010. године утврђено је да опт.Д до сада једном осуђиван и то: пресудом Општинског суда у Обреновцу К.бр.144/09 од 22.07.2009. године, због кривичног дела из чл.159. ст.2. Закона о енергетици на условну осуду. На основу увида из КЕ за опт.В Ма, опт.Е В и опт.А М издаших од ПУ Ваљево од 14.04.2010. године суд је утврдио да наведени оптужени нису раније осуђивани.

Најзад, увидом у решење Агенције за привредне регистре број 22855/2009 од 24.03.2009. године утврђено је да је усвојен захтев подносиоца регистрационе пријаве и да се у Регистар привредних субјеката региструје оснивање привредног субјекта „RS DOO Ub“. На основу поменутог решења утврђено је да је опт.Д С власник, директор и заступник наведеног привредног друштва.

Свим оптуженима је оптужницом ВЈТ Ваљево стављено на терет извршење кривичног дела трговина људима из чл.388. ст.6. у вези са ст.3. и 1. КЗ – а. Међутим, за основни облик поменуто кривичног дела су карактеристична три обележја и то: радња, начин извршења и циљ. Радња извршења је алтернативно постављена и може се састојати у врвовању, превозењу, пребацивању, предаји, продаји, куповини, посредовању у продаји, сакривању или држању другог лица, те је неопходно да буде извршена једна од наведених радњи извршења. Поред наведеног, начин извршења овог кривичног дела је законодавац такође алтернативно прописао и наведене су: сила или претња, довођење у заблуди или одржавање у заблуди, злоупотребом овлашћења, поверења, односа зависности, тешких прилика другог, задржавањем личних исправа или давање или примање новца или друге користи. Назад, за постојање овог кривичног дела потребни је остварење и алтернативно одређених циљева: принудни рад или експлоатација рада, вршење криминалних активности, вршење проституције или друге врсте сексуалне експлоатације, просјачење, употреба у порнографске сврхе, одузимање дела тела за пресађивање, коришћење у оружаним сукобима и успостављање ропског или њему сличног односа. Дакле да би постојало кривично дело из чл.388. КЗ неопходно је да се кумулативно остваре једна од алтернативно постављених радњи извршења, један од алтернативно постављених начина извршења и један од алтернативно постављених циљева извршења, односно уколико један од ова три обележја није остварен не остварују се битна обележја бића кривичног дела трговина људима из чл.388. КЗ . У конкретном случају, све да су оптужени извршили једну или више од алтернативно постављених радњи извршења, а везано за поменуте циљеве, предметног кривичног дела неће бити, јер оптужени, а што је у току поступка неспорно утврђено, нити су према оштећеним применили силу или претњу, обзиром да су оштећене својевољно одлучиле да иду у Турску, нити су довели или одржавали у заблуди исте, обзиром да су јасно знале где, због чега и под којим условима иду, нити су злоупотребили овлашћења, поверење, односе зависности, тешке прилике. Наиме оштећенима је јасно предочено да могу ићи у Турску ради бављења проституцијом, којом послом су се овде бавиле и у Србији, јасно су им предочени услови одласка у Турску и бављења наведеним послом и то да су им обезбеђени трошкови превоза, авионска карта, смештај у Турској, да ће им посао у Турској организовати човек који се бави пословима организовањем проституције и да ће остваривати зараду бавећи се овим послом. Ни саме оштећене у својим исказима не наводе да предочени услови нису испоштовани. Наиме, опт.Д М у свом исказу истиче

да им је опт.Д Ј причао да су им пут, храна, смештај обезбеђене, што је, суштински тако и било. Шта више опт.Ј Ј у свом исказу наводи да су њени и опт.Д услови живота у Турској били пристојни. Оштећене, како у својим изјавама наводе, су мењале место где су становале у Турској, којом приликом су премештене у бољи стан. То што оштећене очекивале више, бољи, односно луксузнији смештај и даље не значи да су их оптужени довели у заблуду и у истој је одржавали, а посебно ако се има у виду напред изнети исказ опт.Д у коме се наводи да им је, без ближег прецизирања, обећан стан и храна, а што су оне у Турској и имале. У прилог става суда да оптужени, оштећене нису довели у заблуду нити је у истој одржавали иде и део исказа опт.Ј у коме иста наводи да у току разговора са опт.Д Ј нису могле да уговоре или разговарају, о цени сексуалних услуга које би оне пружале у Турској, и да би тек по доласку у Турску оне сазнале за висину цене услуга. Такође, суд је има у виду и одбрану опт.В у којој он наводи да му је опт.Ј, а са којом је овај оптужени био у емотивној вези, рекла да им пасоши нису одузети, да су слободне у кретању, али да није све тако како им је опт.Д представио. На предлог опт.В, а како он у својој одбрани истиче, да се опт.Ј врати у Србију, иста је навела да она хоће да испоштује свој договор са опт.Д. Из овога, несумњиво, произилази, да су оштећене биле слободне у кретању и избору да ли ће остати или се вратити, као и да ти услови боравка у Турској нису били толико лоши, односно нису се толико разликовали од онога што им је опт.Д Ј предочио. Несумњиво је утврђено да оштећене нису биле ни у каквом односу зависности према оптуженима, нити да су се оштећене налазиле у тешким материјалним приликама, јер то ни оштећене у својим исказима не наводе.

Најзад, са наведеним у вези оптужени нису задржавали личне исправе обзиром да су исправе све време биле код оштећених, нити је доказано да су давали или примали новац или друге користи. Имајући у виду да у току поступка није доказано постојање нити једног од алтернативно постављених начина извршења суда налази да се у радњама оптужених не стичу елементи кривичног дела које им је оптужницом стављено на терет.

Правно квалификујући утврђено чињенично стање оцена суда је да се у радњама опт.ДЈ стичу сва битна обележја бића кривичног дела посредовање у вршењу проституције из чл.184. ст.2. у вези са ст.1. КЗ – а, налазећи да је опт.Д заједно са СМ, против кога се води кривични поступак у Турској, подстицао на проституцију опт.мал.ДМ, за коју је знао да је малолетна и да се бави проституцијом, и опт.ЈЈ, за коју је, такође, знао да се бави проституцијом, на тај начин што им је најпре предочио да ће им он, заједно са СМ и Турским држављанином ЕХ, против кога се кривични поступак води у Турској, ради бављења проституцијом обезбедити превоз и смештај у Турској, и да ће тај „посао" обављати уз ангажовање Турских држављана, које они познају, и са којима опт.Д има пословне односе у продаји и куповини конфекције и у које послове се и оштећене могу укључити средствима које би зарадиле бављењем проституцијом, па када су оштећене пристале да иду у Турску ради проституције, неколико дана су боравиле у кући опт.Д и СМ, ради припреме за одлазак, да би дана 27.08.2009. године заједно са СМ и отпутовале за Турску.

Дакле, радња кривичног дела посредовање у вршењу проституције из чл.184. КЗ је алтернативно одређена и потребан је и довољан услов да одређено лице наводи или подстиче или учествује у предају неког лица другоме ради вршења проституције или да путем средстава јавног информисања и других сличних средстава пропагира или рекламира проституцију. Да би постојао квалификовани облик поменутог кривичног дела потребно је да је дело извршено према малолетници. У конкретном случају за суд је неспорно да је опт.Д Ј подстицао на напред наведен начин оштећене да се баве

проституцијом. Такође, неспорно је и да је опт.Д било познато да је једна од оштећених, тачније опт.М, била малолетна, тако да су се у његовим радњама, као што је истакнуто, стекла сва битна обележја квалификованог облика кривичног дела посредовање у вршењу проституције из чл.184. ст.2. у вези са ст.1. КЗ

Опт.Д Ј је кривично дело извршио са директним умишљајем, будући да је био свестан да посредовањем у вршењу проституције и то, пре свега, предочавањем опт.Ј и опт.Д, за који је знао да је малолетна, ће им он, заједно са СМ и Турским држављанином ЕХ ради бављења проституцијом обезбедити превоз и смештај у Турској, и да ће тај „посао“ обављати уз ангажовање Турских држављана, које они познају, на који начин подстиче оштећене на бављење проституцијом, чини кривично дело, па је хтео извршење истог и наступање забрањене последице.

Када је реч о опт.ВМ и опт.ЕВ, по налажењу суда, у њиховим радњама се стичу сви елементи помагања у извршењу кривичног дела посредовање у вршењу проституције из чл.184. ст.2. у вези са ст.1. КЗ у вези са чл.35. КЗ. Наиме, да би постојало помагање неопходно је да неко умишљајно доприноси, пружа помоћ другом лицу да изврши кривично дело, а циљ му је да извршиоцу створи погодније услове за извршење кривичног дела. У конкретном случају опт.В је, а што је у току поступка неспорно утврђено, био свестан да својом радњом, односно да превожењем својим возилом до аеродрома у Сурчину оштећених, за које је знао да се баве проституцијом, као и да је опт.Д М малолетна, помаже опт.Д да изврши кривично дело за које је овом пресудом осуђен. Са друге стране опт.Е, како из чињеничног стања произилази, је знајући да је опт.Д малолетна и да се бави проституцијом, допринела, односно пружила помоћ, опт.Д у извршењу кривичног дела на тај начин што је довела у везу њега и опт.Д. Имајући све наведено у виду, неспорно је да су опт.В и опт.Е знали да својим радњама, конкретно опт.В возећи својим возилом оштећене на аеродром, а опт.Е довођењем у везу опт.Д и опт.Д, помажу опт.Д Ју у извршењу кривичног дела посредовање у вршењу проституције из чл.184. ст.2. у вези са ст.1. КЗ. При томе, а што је у току поступка, такође, утврђено, опт.Е и опт.В су знали да је опт.Д М малолетна, тако да се радње ових лица имају квалификовати као помагања у извршењу кривичног дела посредовање у вршењу проституције из чл.184. ст.2. у вези са ст.1. КЗ у вези са чл.35. КЗ.

Опт.В М и опт.Е В су, помажући опт.Д Ј у извршењу кривичног дела посредовање у вршењу проституције на напред изнете начине, су извршили кривично дело за које су осуђени са директним умишљајем, будући да су били свесни да је дело опт.Д забрањено, па су хтели његово извршење и наступање забрањене последице.

Правно квалификујући утврђено чињенично стање оцена суда је да се у радњама опт.А М и опт.Д Ј стичу сви елементи помагања у извршењу кривичног дела посредовање у вршењу проституције из чл.184. ст.1. КЗ у вези са чл.35. КЗ. Наиме, опт.А је била свесна да својом радњом, односно ангажовањем у обезбеђењу новца у износу од 500 евра, за куповину оштећенима авионских карата за Турску, помаже опт.Д да изврши кривично дело за које је овом пресудом осуђен. Такође, опт.Д је, како из чињеничног стања произилази, пружио помоћ опт.Д тако што га је, знајући да му требају женске особе које би се бавиле проституцијом, контактирао и довео у везу са опт.Дом, своју познаницу, опт.Е В, за коју је знао да се бави проституцијом. Из наведеног јасно произилази да су опт.А и опт.Д знали да својим напред изнетим радњама помажу опт.Д Ј у извршењу кривичног дела посредовање у вршењу проституције из чл.184. ст.2. у вези са ст.1. КЗ. Међутим, у току поступка је утврђено да ни опт.А, као ни опт.Д нису знали, нити су

могли знати да је опт.Д М малолетна. На основу изведених доказа несумњиво је утврђено да је опт. А, оштећену мал. Д знала само из виђења а да на основу њеног физичког изгледа свакако није могла проценити њену старосну доба јер је оштећена у време извршења крив. дела имало нешто мање од 18 година тачније 17 год и 5 месеци. Такође је несумњиво утврђено да опт.Д, није познавао опт Д пре критичног догађаја, нити је упознао у време критичног догађаја, нити је предузео било какву радњу крив. дела која се може довести у вези са оштећеном. Обзиром да помагачи одговарају само у границама свог умишљаја, радње ових лица имају се квалификовати као помагања у извршењу основног облика кривичног дела посредовање у вршењу проституције из чл.184. ст.1. КЗ у вези са чл.35..

Опт.А М и опт.Д Ј су, помажући опт.Д Ј у извршењу кривичног дела посредовање у вршењу проституције на напред изнете начине, кривично дело за које су извршили са директним умишљајем, будући да су били свесни да је дело опт.Д забрањено, па су хтели његово извршење и наступање забрањене последице. Међутим, ови оптужени су, а што је суд утврдио у току постука, умишљајно поступали у односу на помагања у извршењу кривичног дела посредовање у вршењу проституције из чл.184. ст.1. КЗ у вези са чл.35. КЗ , а за које кривично дело су и осуђени.

Пошто нема околности која би могла искључити кривицу оптужених, суд је оптужене за учињена кривична дела огласио кривим. Доносећи одлуку о казни суд је имао у виду тежину и степен кривице оптужених, као и све остале околности које у смислу чл.54. ст.1. КЗ - а могу бити од утицаја на висину казне, па је од олакшавајућих околности на страни опт.В нашао да је отац једног детета и да је до сада неосуђиван, на страни опт.Е нашао да је иста мајка троје деце и да је до сада неосуђивана, на страни опт.А да је мајка једног детета и да је до сада неосуђивана, а на страни опт.Д да је отац двоје деце. На страни свих оптужених суд је, такође, нашао олакшавајућу околност која се огледа у чињеници да се опт.Ј није придружила кривичном гоњењу према оптуженима, нити је поставила имовинско правни захтев. Од отежавајућих околности на страни опт.Д суд је нашао да је исти до сада два пута осуђиван, али је такође, имао у виду да се не ради о истоврсним кривичним делима са предметним кривичним делом. У питању су, наиме, осуде за кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из чл.246. КУ – а и за кривично дело фалсификовање исправе из чл.233. КЗРС – а. На страни опт.Д суд је, такође, нашао отежавајућу околност његову ранију осуђиваност, али је имао у виду да се не ради о истоврсном кривичном делу са предметним кривичним делом, већ о кривичном делу из чл.159. Закона о енергетици. На страни опт.В, опт.Е и опт.А суд није нашао отежавајућих околности.

Имајући у виду горе наведене олакшавајуће и отежавајуће околности, а посебно степен кривице суд је опт.Д Ј за извршено кривично дело посредовање у вршењу проституције из чл.184. ст.2. у вези са ст.1. КЗ осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, опт.В М и опт.Е В за помагање у извршењу кривичног дела посредовање у вршењу проституције из чл.184. ст.2. у вези са ст.1. КЗ у вези са чл.35. КЗ осудио на казну затвора у трајању од по 9 (девет) месеци, а опт.А М и опт.Д Ј за помагање у извршењу кривичног дела посредовање у вршењу проституције из чл.184. ст.1. КЗ у вези са чл.35. КЗ осудио на казну затвора у трајању од по 7 (седам) месеци, налазећи да је овако изречена казна адекватна и да ће се истом у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција прописаних чл.4. ст.2. КЗ - а постићи сврха кажњавања из чл.42. КЗ - а, те да се основано може очекивати да ће изречена казна позитивно утицати на

оптужене и да ће она има утицај и на друге да не врше кривична дела и допринети јачању морала и учвршћивања обавезе поштовања закона.

Поред наведених околности из чл.54. ст.1. КЗ, приликом одлучивања о висини казне суд је имао у виду да су опт.В и опт.Е осуђени за помагање у извршењу кривичног дела посредовање у вршењу проституције из чл.184. ст.2. у вези са ст.1. КЗ у вези са чл.35. КЗ, а само помагање у смислу чл.35. ст.1. КЗ представља факултативну могућност за блаже кажњавање. Неспорно је да се помагач, у начелу, може казнити под истим условима као и извршилац, а казна помагачу може бити већа или мања од оне која је изречена извршиоцу, зависно од примене олакшавајућих и отежавајућих околности. Међутим, имајући у виду олакшавајуће околности на страни опт.Е и опт.В, те чињеницу да суд на њиховој страни није нашао отежавајућих околности, као и да је, сходно чл.35. ст.1. КЗ, помагање факултативни основ за блаже кажњавање, суд је опт.ВМ и опт.ЕВ ублажио казне и изрекао им казну испод законског минимума који је прописан за кривично дело за које су осуђени.

Када је реч о опт.А и опт.Д суд је истима изрекао казне затвора у трајању од по 7 (седам) месеци, дакле блажу казну од казне коју је изрекао не само опт.Д, већи и коју је изрекао опт.В и опт.Е, из разлога што је суд, поред свих наведених олакшавајућих и отежавајућих околности које је нашао на страни ових лица, имао у виду да су осуђени за помагање у извршењу кривичног дела посредовање у вршењу проституције из чл.184. ст.1. КЗ у вези са чл.35. КЗ, дакле за помагање у извршењу основног облика, а не квалификованог облика предметног кривичног дела, обзиром да опт.А и опт.Д нису знали да је опт.Д М малолетна.

Опт. Душан Ј, опт.В М, опт.Е В, опт.А М и опт.Д Ј су оглашени кривим, па је суд на основу чл.196. ст.1. у вези чл.193. ст.2. ЗКП - а обавезао опт.Д, опт.В и опт.А да надокнаде трошкове кривичног поступка у корист буџетских средстава у износу од по 2.920,00 динара, опт.Е да надокнади трошкове кривичног поступка у корист буџетских средстава у износу од 152.420,00 динара, а опт.Д да надокнади трошкове кривичног поступка у корист буџетских средстава у износу од 67.220,00 динара. У току поступка, а према вођеном трошковнику за опт.Д Ј, опт.В М и опт.А М настали су нужни трошкови у износу од по 2.920,00 динара, (на име сразмерног дела за обавезно заступање пуномоћника ошт.мал. ДМ), док су, према вођеном трошковнику, за опт.Е В настали нужни трошкови у износу од 152.420,00 динара (2.920,00 динара на име сразмерног дела за обавезно заступање пуномоћника ошт.мал.Д М и 144.500,00 динара на име обавезне одбране по службеној дужности), а за опт.Д Ј су настали нужни трошкови у износу од 67.220,00 динара (2.920,00 динара на име сразмерног дела за обавезно заступање пуномоћника ошт.мал. ДМ и 64.300,00 динара на име обавезне одбране по службеној дужности), а сходно чл.193 ст.3 ЗКП, оптужени су обавезани да суду плати и паушал у корист буџетских средстава суда у износу од 10.000,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом извршења. Одлуку о висини паушала суд је донео имајући у виду дужину, трајање и сложеност овог кривичног поступка, као и имовинске прилике оптужених који омогућавају плаћање одмереног паушалног износа.

Са изнетих разлога, а на основу чл.356 ЗКП одучено је као у изреци под I ове пресуде

Као што је већ истакнуто да би постојало кривично дело трговина људима из чл 388. ст.6. у вези са ст.3. и 1. КЗ – а потребно је да се кумулативно остваре једна од алтернативно постављених радњи извршења, један од алтернативно постављених начина извршења и

један од алтернативно постављених циљева извршења, односно уколико један од ова три обележја није остварен не остварују се битна обележја бића кривичног дела трговина људима из чл.388. КЗ – а. У конкретном случају, нема доказа не само да је опт.Д С према оштећеним применио силу или претњу, нити их је довео или одржавао у заблуди, нити је злоупотребио овлашћења, поверење, односе зависности или њихове тешке прилике, већ нема доказа да је опт.С извршио кривично дело за која су овом пресудом остали оптужени осуђени. Наиме, на основу одбране опт.Д Ј, и на основу исказа ошт.ЈЈ суд је утврдио да опт.С нема никакве везе са овим догађајем, односно наведена лица су негирала било какво учешће опт.С везано за организовање, учествовање или помагање осталим оптуженима

у циљу одласка оштећених у Турску где би се бавиле проституцијом, нити је пак њему било познато да оштећене имају намеру да путују у Турску и због чега. Шта више и сама ошт.Д у свом исказу наводи да њу опт.Д С није убеђивао да иде у Турску. Дакле саме оштећене негирају да им је опт.Д С ишта причао везано за њихов одлазак у Турску где би се оне бавиле проституцијом и негирају било какву везу овог оптуженог са критичним догађајем. Постојање евентуалног добровољног сексуалног односа између ошт.Д и опт.Д С и емотивне везе, како истиче ошт.Д М, а што опт.С у својој одбрани искључује наводећи да је хомосексуалац, док ошт.Ј у свом исказу, такође, искључује, наводећи да је ошт.Д, том приликом конзумирала опојну дрогу и спавала са неким другим момком, који је тада био у њиховом друштву, а не са опт.С, свакако није кривично дело, нити указује на учешће опт.Д С у извршењу било ког кривичног дела.

Имајући у виду све до сада изнето, анализирајући све релевантне доказе у овој кривично - правној ствари суд закључује да докази који су изведени у току поступка нису потврдили наводе оптужбе да је опт.Д С заједно са осталим оптуженима учинио крив. дело трговина људима из чл.388. ст.6. у вези са ст.3. и 1. КЗ, нити је учинио кривично дело за која су овом пресудом остали оптужени осуђени.

Како није доказано да је оптужени учинио крив. дело за које је оптужен суд је применом чл.355 ст.1. тач.2. ЗКП опт.Д С ослободио од оптужбе.

Применом одредбе чл.197 ст.1 ЗКП суд је одлучио да трошкови кривичног поступка које је имао ДС падају на терет буџетских средстава.

Председник већа судија

Биљана Савић,с.р..